

32 KLEUR-
BLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

8 F.

VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

36

DE VAKANTIE IS GEDAAN...
NU TERUG NAAR SCHOOL!...

Lees in dit nummer twee volledige tekenverhalen :
SULLY door Fred Funcken, MEESTER MUS door Bob de Moor

Onder Ons!

ONZE GROTE FOTOPRIJSVRAAG

werd gesloten op 31 augustus jl. Wij hebben sedert twee maanden een enorme stapel-prachtige foto's toegezonden gekregen. Onze jury heeft veel werk om er de mooiste uit te halen. Binnenkort publiceren wij de namen van de laureaten.

BLIKSEMAFLEIDERS

DE rechters (Spanje) len in een tien keer een h... den... vangen door een stokken. Je lacht? Het is

JE BENT VASGESLOTEN

deel te nemen aan onze grote foto-vraag, die met talrijke mooie bekroond foto's prijzen

AL E... E, die een paar jaar geleden vier... den... wo... nstiek, won... trië van Ipe... Brit-tannie, waar... verschi-llende jaren verpleegd wordt, te verlaten.

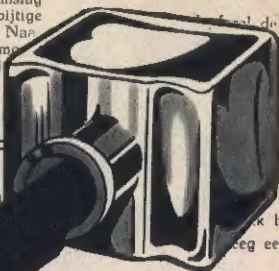
DE POSTBODE

ANDRÉ BORREMANS, steenweg op Brussel, 65, Halle, zou willen korresponderen met Kuifjeslezers van 16 tot 18 jaar, houdend van sport, muziek, dans en lezen. Men mag hem schrijven in het Nederlands of in het Frans. André heeft een voorkeur voor lezers uit België en Nederland.

EEN BERICHT
VOOR ONZE PENNEVRIENDEN
JONGENS en meisjes uit het buitenland worden verzocht hun

volledig adres steeds in drukletters op hun brief en hun omslag aan te duiden, ten einde spijtige vergissingen te voorkomen. Naar «juiste» adressen raden is onmogelijk dus, beste vrienden uit buitenland, schrijf altijd jullie naam en volledig adres in drukletters.

DE POSTBODE

KUIFJES

Terug naar school

EENS te meer ga je naar school. Nu vind je dat misschien vervelend, maar later wanneer je een volwassen man zult zijn, zul je soms met ontroering terug denken aan de jaren, toen je tot moeders wanhoop ettelijke broeken op de schoolbanken hebt versleten.

Alle mannen, zonder uitzondering, aanzien de schooltijd als de heerlijkste tijd van hun leven, en ontelbaar zijn de schrijvers die hun vroege jeugdhervormingen later met heimwee vertellen. Je moet maar even denken aan Ernest Claes en zijn «De Witte» en «Jeugd».

Ik hoop dat je het nieuw schooljaar met goede moed, veel wilskracht en ijver zult beginnen, en dat je enkele goede, trouwe vrienden zult vinden in je nieuwe klas... En ik hoop eveneens dat je liet met je nieuwe leraar opperbest zult stellen!

Kuifje

retje op een paar... de stad zal moeten stallen... heil langzaam!

FAMILIENIEUWS

FRANK JANS, van Antwerpen, stuurde mij een doolhof. Heb je die zelf gemaakt, Frank, of heb je die ergens afgetekend nadat je hem opgelost hadt? Laat mij dat eens weten. Met beste dank bij voorbaat.

HERBERT en ERIC MAES zijn twee trouwe Kuifjeslezers, want toen ze met vakantie waren te Napels, hebben ze niet vergeten mij een kaartje te sturen. Dat is waarlijk zeer vriendelijk, jongens. Beste dank!

WIM HOUBRECHTS bezocht Fontainebleau en stuurde mij van uit deze historische Franse stad eveneens een kaartje met twee prachtige postzegels.

ANNIE DE MAERE zond mij een kaartje uit De Panne, waar ze verschillende mooie weken heeft doorgebracht. Beste dank, Annie.

JACQUES RABAËY, van Adinkerke, was aangenaam verrast, toen hij op zijn verjaardag het kaartje kreeg dat al onze klubleden die jarig zijn wordt toegestuurd. Ik hoop dat wij je nog vele kaartjes zullen mogen zenden, Jacques!

GRENADIER

VICTORIA

VERTELT...

HOE HOE HOE. Ik kan aan de verleiding niet weerstaan! Het is te sterk!

Verdraaid! Ik werp mijn penselen weg en...

Goed idee! Je zat ze ook wel kunnen schilderen, want niemand vergeet hoe de Petit Rio VICTORIA er uit ziet. Ze geven bovendien kracht en inspiratie.

Dog Bull begeeft zich naar de notaris van Pancho City teneinde zijn goudmijn te kunnen in bezit nemen...

(Wordt voortgezet.)

JARI en de KAMPIOEN

door RAYMOND BEDIING

Michel kwam zijn vriend Jari halen, die bij een kennis een boeiende televisierelais van een tennis-match volgde...

Ben je klaar, ja? De kranten zijn sinds een kwartier aangekomen, Jari!... Je tante begint ongerust te worden...

Vooruit. Nu moet je gaan! En je lampen, mijnheer Gervillier?... Het spijt me erg, hoor...

Trek het je niet erg aan. Ze waren toch versleten... Vergeet je raket niet, Jari!

Heeft hij wat beschadigd, mijnheer Gervillier?

Ba, hij deed het niet opzettelijk... Hij houdt zoveel van tennis, en ik doe hem graag een genoegeen, want het is een vriendelijke jongen.

Is hij niet gelukkig met zijn tante?

Ja, maar hij is en blijft een wees. De dag waarop die goede vrouw sterft, staat hij weer alleen op de wereld...

Alleen op de wereld... met zijn tennisraket.

Jari en zijn vriend Michel bereiken de winkel van de tante van de jongen...

Wel, je bent niet te vroeg, hoor! Jij, en je tennis!... Je weet toch wel dat de klanten hun kranten op tijd willen krijgen!

Die zullen ze wel op tijd hebben, tante! Michel zal me helpen en dan zal de ronde vlug gedaan zijn.

Een uur later...

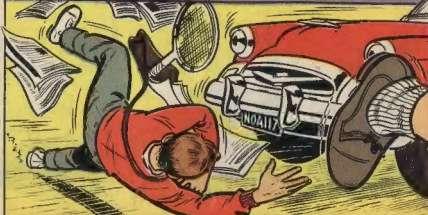
Het pakje wordt kleiner, Michel, wil jij de krant in nr 23 afgeven?...

Maar op het ogenblik dat Michel de straat wil oversteken...

Jari springt vooruit, en werpt Michel op de stoep, maar hijzelf rolt voor de wielen...

DE SPOORPIRATEN

DOOR R. MACHEROT

De trein moest stoppen in het midden van de woestijn. De bandeliers van Anthraciet voegen ulti in het schuld...

Wat is er aijn de hand?

Er liggen rotsblokken op het spoor...

Die zijn waarschijnlijk van boven neergestort... Kom, we trachten het spoor vrij te maken...

Hierheen, jullie! En geen grasjes of jullie zijn lijken...

Waarom stoppen we te midden van de woestijn?

Naar het schijnt liggen er stenen op het spoor!

BIMBAM

HALLO! HALLO!

Een luidspreker!

De spoorwegmaatschappij, die alles voorziet, zelfs het onvoorzien, installeerde een kleine bar waar de reizigers verfrissende dranken kunnen krijgen, in afwachting dat het spoor weer vrij is...

fooi initiatief!

Ik heb juist zo 'n vreselijke dorst!...

Een schilderachtig oord!

BAR

VOL!

BAR

KAP

VOORRAADKAST!

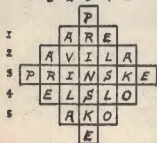
DE TEST VAN DE WEEK

1. — Een klagemoot waarvan je niet houdt wordt van een katekwaad beschuldigd. Je weet dat hij niet schuldig is en dus verdedig je hem? ...
2. — Wanneer je een taart of ander lekkers moet verdelen, zorg je ervoor dat al de stukken even groot zijn? ...
3. — Je wil niet dat men iemand uitsluit omwille van zijn armoede, zijn lelijkheid, of ziekte? ...
4. — Je verdraagt niet dat het steeds dezelfde zijn die aangeduid worden om te antwoorden, een spel te leiden of een rol te spelen? ...
5. — Je neemt een straf aan, als je weet dat je ze verdiende en ze rechtvaardig is? ...
6. — Je bent steeds onpartijdig wanneer je als scheidsrechter moet optreden? ...
7. — Je bent van oordeel dat een ware leider in alle omstandigheden rechtvaardig moet zijn? ...
8. — Je bent van mening dat men rekening moet houden met de afwezigen wanneer er iets (bv. speelgoed of boeken) afgedeeld wordt? ...
9. — Je tracht steeds de onrechtvaardigheid, die je hebt begaan, te herstellen? ...
10. — Wanneer je beste vriend onrechtvaardig is voor je vijand, geef je je vriend ongelijk? ...

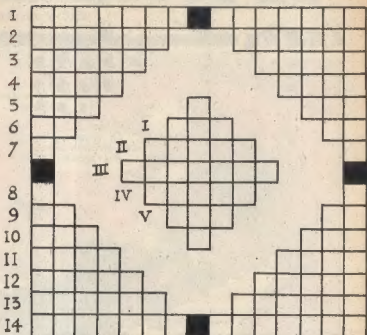
Ja Nee

Totaal

I 2 3 4 5

EN HIERNAAST
VINDEN JULLIE
DE OPLOSSING
VAN VORIGE
WEEK

WONDERKADER: De woorden links en rechts van het kader hebben met mekaar geen enkele betrekking. Van nummer 1 tot nummer 7 dienen woorden te worden ingevuld, samengesteld uit dezelfde letters min één; van nummer 8 tot nummer 14 woorden met dezelfde letters plus één; de in te vullen woorden dienen te beantwoorden aan de volgende bepalingen:

1. Brengt licht in huis. — 2. Leurder. — 3. Nestel voor schuilen. — 4. Toet de vogels. — 5. Niet dichtbij. — 6. Daar. — 7. Verbindt delen van een zin. — 8. Romeins cijfer 80. — 9. Muzieknoet. — 10. Vader. — 11. Inlig. — 12. Kubieke meter. — 13. Overblijven. — 14. Pogen, met kracht trachten. — 15. Donkere hemelbol, zoals onze aarde.
- TOVERRUIT: De toverruit, in 't midden, is gans onafhankelijk van het wonderkader. Horizontaal en vertikaal dezelfde woorden invullen, met de volgende betekenis: I. Tovergodin. — II. Godin der bloemen. — III. Hem werd door zijn volk een standbeeld opgericht aan de boorden der Leie. — IV. God der Hefde. — V. Indien, ingeval.

WAAROM VROUWEN
GEEN SOLDAAAT WORDEN

Waarom worden vrouwen geen soldaat, pa? vroeg Jef.
— Soldaten moeten gehoornamen, jongen, antwoorden zijn vader.

OP SCHOOL

— Ik heb niet veel goeds van je gehoord, Karel, zei de meester.
— U moest horen, meester, wat de jongens van u vertellen!
Mopjes ingezonden door Edt Rooms, Antwerpen.

JUICY ORANJE... MET KUIFJE'S BONDS

Het GOUD van SNAKE RIVER

Buffalo Bill werd door de regering met een moeilijke taak belast. Hij moet de goudzoekers van de oevers van Snake River verjagen...

Een geheimzinnig geval

1 TOEN Buffalo Bill en later het hotel verlieten waar Thomas Gordon logeerde, konden zij in de verste verte niet vermoeden dat hun gesprek was afgeluisterd door een geheimzinnig personage, dat achter de deur had post gevat. Een minuut vóór de afloop van het onderhoud was de spion buiten gelopen om zijn handlanger te ontmoeten in een naburig saloon: «De chef had gelijk, Sam, zei hij, Gordon is een gezant van de regering. Je vertrekt morgen naar Snake River om Harrison van de komst van Cody te verwittigen. Die vervloekte kerel zal een fijn onthaal krijgen! Ik zal me wel om Gordon bekommeren. Wij houden niet van regeringsgavevaardigen in deze streek!...»

2 EEN duivels lachje speelde om zijn lippen en zijn handlanger scheen de zaak eveneens erg plezierig te vinden. De twee sombere kerels ledigden hun glas en namen dan met een handdruk afscheid van elkander... Die avond, omstreeks 11 uur, werd Buffalo Bill op de hoogte gebracht van het drama. Iemand klopte luid op de deur van zijn kamer. Hij maakte open en de knecht van het hotel van Gordon stond voor hem. «Er is een ongeluk gebeurd, sir, stamelde hij, men heeft op Mr. Gordon geschoten. Hij is zwaar gewond en wenst u onmiddellijk te spreken.»

3 BUFFALO BILL wekte Hickok, die sliep als een das, en enkele minuten later reeds waren zij in het Groot Hotel. Gordon zag krijtwit, hij scheen totaal uitgeput, maar was nog helder van geest. De chirurg was er in geslaagd de twee kogels die hem getroffen hadden te verwijderen. Gordon vertelde dat iemand op hem gevuurd had toen hij terug naar zijn hotel ging. Hij had teruggeschoten maar de aanvaller was gevlucht.

4 HET was ongetwijfeld een spion van Harrison. Daar straks betrapte een knecht een verdachte kerel die hier in de gang rondwaande en zijn oor tegen zijn kamerdur lei. Harrison zal op de hoogte gebracht worden van je opdracht en hij zal alles doen wat in zijn macht ligt om je komst te beletten. Je moet zijn kamp bereiken alvorens hij de tijd krijgt een valstrik te spannen. Te Snake River zelf zal hij niets durven ondernemen; dat ware voor hem te gevaarlijk.

5 BUFFALO BILL knikte. Die Harrison was inderdaad geen katje om zonder handschoenen aan te pakken! «In orde, Mr. Gordon, zei hij, morgen vroeg rijden wij in de richting van Snake River.» Twee dagen later kwamen Cody en zijn vriend te Snake River toe. Gedurende de hele tocht was alles rustig gebleven. Misschien waren zij Harrison te vlug af geweest. «Wie is daar», schreeuwde een schuldwaart, terwijl hij zijn geweer schouderde. «Vrienden! Schiet niet. Ik ben kolonel Cody.» De man bromde iets onverstaanbaars en het was met tegenzin dat hij zijn wapen liet zakken. (Wordt voortgezet.)

In 1572 in het Louvre...

SULLY dienaar van zijn land

Zija jullie klaar, jongens?
Wat een bende wildemannen!

Bravo! Jij bent een dapperere kerel!

Hij verveet me een vuile hugenoot te zija!

Hoe heet je?

Maximiliaan van Bethune, baron van Rosny. En ben jij Hendrik van Navarra, de verloofde van de zuster des konings?

Ja. Wil je in mijn dienst treden?

Graag, des te meer daar ik net als jij geboren ben op de feestdag van Sinte Lucia, op 13 december. Wij hebben voorzeker dezelfde lotbestemming!

Te dien tijde was Frankrijk gescheurd door de godsdiensthaat tussen protestanten en katholieken.

Mijn zoon, wanneer zul je maatregelen nemen tegen de hugenoten?

Sire, ze vormen een staat in de staat, en zijn een gevaar voor de kroon!

Spreek me daar, niet meer van! Er zijn trouwe dienaars van de kroon onder de hugenoten, en er zijn ook vijanden van de kroon onder hun tegenstanders!

Op 22 augustus 1572 wordt het huwelijk ingezegend tussen de protestantse Hendrik van Navarra en Margariet van Valois, de zuster van koning Karel IX van Frankrijk.

Diezelfde avond...

Mijn zoon, er moet gehandeld worden! De hugenoten staan je naar het leven!

Neem een beslissing, sire!

Wat willen jullie dat ik doe?... Wel, goed! Dood ze dan allen! Maar laat er geen enkele over, want ik wil niet dat er één van hen het mij zou kunnen verwijten!

En in de nacht van 23 augustus begint de grote politieke slachting, die in de geschiedenis bekend is als de 'Nacht van de Saint-Barthélemy'.

Zelfs in het Louvre worden de protestantse heren, die naar het hof gekomen waren om het huwelijk bij te wonen, gedood! De schoonbroeder des konings wordt onder bewaking gesteld, maar zijn page slaagt er in het paleis te verlaten met een gebedenboek onder de arm...

Goeie morgen, jonker!

Hendrik van Navarra, die zijn leven in gevaar weet, verlaat Parijs en begeeft zich naar het protestants leger. Maximiliaan vergezelt hem.

De jonge page vecht dapper aan de zijde van zijn meester...

Amper 16 jaar oud wordt hij reeds bevorderd tot vaandrig.

Koning Karel IX werd opgevolgd door zijn broer, Hendrik III. Deze werd uit Parijs verdreven door de Liga en heeft zich met Hendrik van Navarre verzoend. De laatste erfgenaam van de Valois wordt echter vermoord door een fanatieke monnik en heeft zijn schoonbroer aangeduid als wettige teconopvolger. Hendrik IV zal zijn koninkrijk met de wapens moeten veroveren.

In 1590 vecht Maximiliaan van Bethune in de slag van Ivry.

De ruiter wordt zwaar getroffen door een kogel...

Nu is mijn laatste uur aangebroken!

Ik ben baron van Rosny. Dood mij, want ik geef mij niet over!

Wij kennen u. Wij geven ons aan u over!

Red ons!

Wel?... Wat gebeurt er?...

Onze troepen hebben de slag verloren en zijn op de vlucht geslagen...

En zo maakte de zwaargewonde jonge kapitein zeven gevangenen, die hem naar zijn kamp terugbrengen.

Beste vriend, wij zullen alles in het werk stellen om je te redden. Ik wil zo'n trouwe dienaar niet verliezen!

In 1598 schenkt het Edikt van Nantes de godsdienstvrijheid aan de protestanten. Nu kan pas de regering van Hendrik IV beginnen.

Die ongelukkige godsdienstoorlogen hebben Frankrijk geruïneerd. Het land ligt verwaarloosd en de schatkist heeft een deficit van zes miljoen dukaten!

Weet je wel dat de koning zelf geen enkel paard op stal heeft staan, en dat zelfs een doodgewone boer beschaamd zou zijn om zijn versleten hemden aan te trekken!

Sire, ik schenk u de volledige beschikking over mijn fortuna!

De vriend des koninga wordt minister van financiën benoemd en stelt alles in het werk om de situatie van de schatkist te saneren.

Sire, zie maar eens hoe geestdriftig die arme lieden werken!

Ea jij denkt de schatkist te vullen door de belastingen die zij moeten betalen af te schaffen?

De landbouw en de veeteelt zijn de levensbronnen van Frankrijk.

In 1606 verheft de koning uit beloning voor de trouwe diensten, de heerlijkheid van Sully-sur-Loire tot hertogdom en meteen krijgt zijn minister de titel van hertog van Sully. Onder deze naam is hij de geschiedenis ingegaan.

Sully werd daarna benoemd tot opperbevelhebber van de artillerie en de vestingen.

Ik hoop dat ik er nooit gebruik zal moeten van maken, maar het is beter zich sterk te tonen om zich geen aanvallers op de hals te halen!

Enkele maanden later ontstaat er een twist tussen Frankrijk en het hertogdom Savoje, nu pens het markizaat van Saluces.

Neen, mijne heren, mijn meester, hertog Karel-Emmanuel, zal het grondgebied niet afstaan, dat hij nodig heeft voor de verdediging van zijn erfgoed.

Maar die grond werd verworven door Frankrijk sinds 1588 en u hebt die bij verrassing weer bezet!

Kan dit u misschien doen nadenken?

Ik lach met uw kanonnen! Onze vestingen van Montmelian en Charbonnières zijn in graniet gebouwd. Ze zijn onneembaar!

Denk even na, mijnheer... « Onmogelijk » is geen Frans woord!

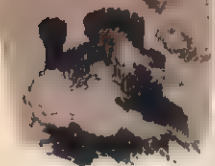
De oorlog wordt onvermijdelijk, en Sully doet zijn artillerie de Alpen oversteken...

Enkele weken later wordt de artillerie opgesteld.

Maar het fort wordt weken lang dag en nacht gebombardeed.

Moed, jongens! Hoe langer jullie werken, des te minder volk zullen wij verliezen bij de bestorming!

Die vesting lijkt mij inderdaad moeilijk in te nemen!

En ten slotte neemt de oude maarschalk zelf de leiding van de aanval.

Montmélian is gevallen, en de hertog van Savoye schenkt aan Frankrijk in ruil voor het markizaat van Saluces twee mooie provincies!

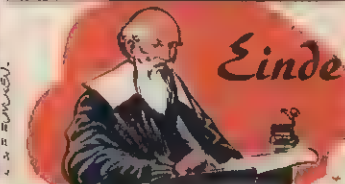
Mijn beste vriend, je hebt je koning en je vaderland trouw geëdiend!

Maar op 14 mei 1610 wordt de goede koning Hendrik IV gedood door de fanatieke Ravallac.

Sully trekt zich daarna terug op zijn kasteel, waar hij nog deeltig jaar lang leeft en zijn vaderland en zijn meester dient met zijn geschriften. Hij voelt zich gelukkig, omdat hij zijn land voorspoediger en groter heeft gemaakt.

Einde

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN I. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

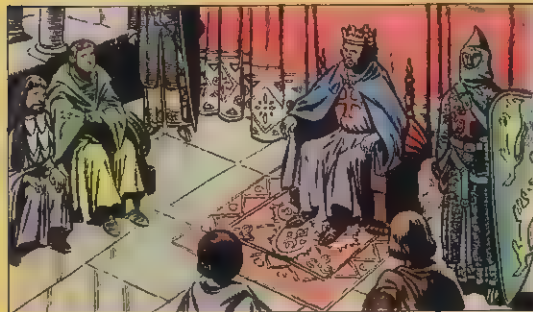
HET KONINKRIJK JERUZALEM

GODFRIED van Bouillon, hertog van Neder-Lotharingen, was dus met zijn leger tot vóór de Heilige Stad geraakt en had ze kunnen innemen. Uit dankbaarheid bood men hem de koningskroon aan maar Godfried weigerde een koningskroon te dragen, daar waar Jezus Christus, zijn Meester, een doornenkroon op het hoofd was gedrukt. Hij nam slechts de titel aan van « Beschermers van het Heilig Graf ». Hij stierf het jaar daarop en werd begraven in de kerk waar Christus zijn grafombe gekregen had.

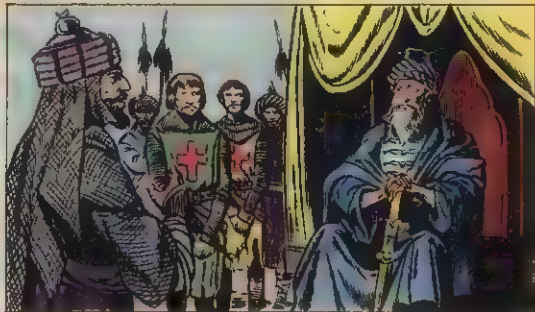
3. - LISSABON WORDT INGENOMEN

DE Turken gaven de strijd echter niet zo vlug op en weldra werd er in Europa een nieuwe kruistocht gepredikt om hen terug te werpen. Aan deze kruistocht nam Lodewijk VII van Frankrijk deel evenals keizer Koenraad III. Diederik van den Elzas, graaf van Vlaanderen rukte eveneens op. Hij kwam over zee tot vóór Lissabon toen een Arabische stad die door de Portugezen belegerd werd. Hij waagde de aanval en veroverde de stad.

1. - EEN NIEUW RIJK

HET grootste deel van de kruisvaarders keerde, na de inname van Jeruzalem naar Europa terug. Men wachtte inderdaad sedert jaren op hen. Opdat de inname van Jeruzalem enig nut zou hebben moest men de stad verder verdedigen tegen de Mohammedanen. Men maakte er een koninkrijk van en de koningen van Belgische oorsprong organiseerden het rijk op feodale wijze. Aan de zeden en de gebruiken van het Oosten pasten zij zich echter wonderwel aan.

4. - SALADIN

HELAAS, de Christene prins van het koninkrijk Jeruzalem konden met elkaar niet best opschieten, hun macht verzakte en Saladin, sultan van Egypte, organiseerde een Mohammedaans leger en versloeg de Christenen in het jaar 1187, nam de koning gevangen, liet het kruis neerhalen en opende de Mohammedaanse moskeeën opnieuw. De Christene wereld kon zich daarbij niet neerleggen en er werden nog zes kruistochten georganiseerd zonder resultaat echter.

2. - DE RIDDERORDEN

HET nieuw koninkrijk was zwak en daarom bouwde men er geweldige zwaar bewapende vestingen omheen. Om een geregeld leger op de been te houden werden de militaire ridderorden gesticht. De Jochannieten later « Maltezer Ridders » of « Ridders van de Orde van Malta » genoemd, de Tempeliers de Duitse Orde. Zij speelden allemaal een belangrijke rol. De ridders waren monniken-soldaten, die het harnas onder de pij droegen, het kruis op de schouder en de degen aan de zijde. Het was hen verboden de strijd te ontwijken of zich over te geven.

5. - HANDEL TUSSEN OOST EN WEST

DE heilige plaatsen gingen verloren maar het is ook waar dat de kruistochten in het leven van West Europa een evolutie teweeg brachten. De koningen werden machtiger daar de adel verzakt was en de handel tussen Oost en West breidde zich snel uit. Uit die handel werden de machtige, rijke steden geboren: Brugge, Genua, Venetië. Uit het Oosten kwam de weelde, de verfijning. Men kreeg in onze gewesten oog voor zijden stoffen voor prachtige tapijten en spiegels. Kunsten en letteren ontwikkelden zich en de Griekse taal vond opnieuw ingang. De Renaissance was op komst.

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

Het monster van de WAMBUTIS

Een roman van MICHEL PHILIPPE. — Geïllustreerd door REF.

Onder leiding van Jim Lewis geraakt de safari tot bij de ingang van de geheimzinnige vallei waar, naar het heet, een reusachtig dier huist. Claire Duval leeft zich bij de karavans aangesloten op de hoop haar man, in deze streek verdwenen, terug te vinden.

OP HET SPOOR VAN DE "LAU"

Bij het krieke van de morgen onderzocht Jim aandachtig de oever van de rivier tot op het punt vanwaar de buffelkudde was opgejaagd. Hij zocht naar het bewijs dat zijn veronderstelling kon staven, maar vond dit niet. Geen enkel spoor verrade de aanwezigheid van een menselijk wezen, van iemand die de buffelkudde had opgejaagd en in de richting van het kamp gestuurd. Jim keerde dus onverrichterzake naar zijn gezellen terug. De hoeven van de buffels hadden bijna al hun materiaal vernield. Slechts twee geweren waren aan de algemene vernieling ontsnapt, van de andere bleef er niets meer over dan een verwrongen loop waaraan nog een stuk hout vastzat. Gelukkig droegen Jim en zijn gezellen steeds hun revolver bij zich. Die waren dan ten minste intact gebleven. De jager wilde niet langer op de plaats van het drama blijven en gaf het bevel alles klaar te maken voor de tocht. Een uur later bereikten zij de ingang van de verboden vallei. Het was een smalle gang tussen hoge sombere rotsen. Jim ging vooraan met het geweer in de vuist. Met de ogen speurde hij zorgvuldig de rotswanden af, want hij verwachtte zich ieder moment aan een nieuwe valstrijk.

Er gebeurde echter niets. Vele uren marsjeerden zij langs de rivier, ingesloten tussen de hoge rotsen, bedekt met een weelderige plantengroei. Soms werd de vallei zo nauw dat de rivier van de ene rotswand tot aan de andere reikte en onze vrienden een vlot moesten maken om verder te geraken. Die nauwe gangen waren soms honderden meters lang.

Het was tegen de avond, op het ogenblik dat zij een geschikte plaats zochten om hun kamp op te slaan, dat het incident zich voordoede. Op een vlot dreeven zij met de rivier mee door de

rotskloof. De doorgang was eng, de rotsen rezen uit het water op als twee reusachtige muren, en plotseling hoorden zij een oorverdovend lawaai, dat van boven kwam, dat aan zwol en langs de rotswanden honderdvoudig weerkaatste. Iedereen keek op. Een reusachtige rotskloof was los geraakt en rolde naar beneden, een lawine van stenen en rode aarde achter zich aanslepend.

Door welk mirakel spaarde deze massa de ontdekkingsreizigers?... De pagaalers, verstijfd van schrik, hadden onmiddellijk hun pagaaien laten vallen en daardoor was het vlot met het snelvlietend water brutaal meegesleurd. Misschien was dat de redding geweest. De rotskloof kwam naast het vlot terecht, een reusachtige waterstraal spoot op en pleiste op de reizigers neer, een soort van vloedgolf lichtte de rivier op en dreigde het broze vlot te versplinteren. Gelukkig kwam het niet zo ver. Iedereen was kletsnat, maar dat was ook alles...

Was het een ongeluk of was het een aanslag? Jim had instinktief zijn geweer geschouderd, want hij meende dat hij op de kruin van de rots een schaduw zag vluchten. Hij had echter niet eens de tijd om te schieten, zo bliksemannel was de gedaante verdwenen. Alles was zo vlug gegaan dat Jim zich afvroeg of hij niet het slachtoffer van zijn verbeelding

was geworden? Het was nochtans moeilijk te aanvaarden dat de rotskloof bij toeval juist daar en op het ogenblik dat de blanken er voorbijkwamen neergestort was.

Jim, Howard en Claire hadden de indruk dat zij door een onzichtbare, meedogenloze vijand, die hun dood gezworen had, gevolgd werden. Zij slaakten een diepe zucht van verlichting toen zij eindelijk door de laatste bergengte gekomen waren, de vallei brader werd en ten slotte uitliep in een soort van grote kom, die aan de horizon omlijnd werd door een muur van okerleurige rotsen. Een weelderige plantengroei vulde de uitgestrekte vlakte en bedekte ook een deel van de rotswanden. De safari trok moedig deze jungle in, steeds de rivier volgend die omzoomd werd door kleine stranden van fijn zand. Op een van zulke stranden deed Jim het kamp opslaan.

Die nacht stelden zij een krijgsplan op. Om de «lau» te vinden moesten zij inderdaad heel de vallei uitkammen en dit zo lang tot zij het klaar bewijs hadden dat het dier bestond of tot zij er van overtuigd waren dat er in de verboden vallei GEEN ENKEL MYSTERIE was. Eerst en vooral echter moesten zij hun reserve aan levensmiddelen aanvullen, want de buffels hadden een groot deel van de voorraad vernield. Jim besloot de volgende morgen op jacht te gaan. Hij stond op toen zijn vrienden nog sliepen, nam een geweer en verwijderde zich van het kamp. Slechts twee boys volgden hem.

Hij had twee antilopen neergelegd en maakte zich klaar om terug te keren, toen hij aan de oever van een kleine arm van de rivier sporen ontdekte... Het waren reusachtige sporen, ze geleken op die welke de leeuw achterlaat, maar dan een leeuw gewapend

met enorme klauwen. Verbaasd knielde Jim meer om dat spoor van dichtbij te bekijken. Het hoorde niet toe aan enig dier dat hij kende. Om er zeker van te zijn, moest hij slechts een blik werpen op het gelaat van de twee boys. De negers rolden met hun ogen van angst en praatten opgewonden met elkaar. Het onbekend dier had daar zijn dorst gelest en was dan terug naar het woud gelopen. Jammer genoeg kon Jim de sporen echter slechts een paar meter volgen. De jager keerde naar het kamp terug en bracht zijn gezellen op de hoogte van zijn ontdekking.

- Ik meende dat de «lau» een legendarisch dier was dat niet bestond. Nu begin ik echter te geloven dat het toch leeft!
- Dat zullen wij pas met zekerheid weten als wij dat dier gevangen hebben, antwoordde Howard. Of het dier zich zal laten vangen is een andere zaak...
- Daar zullen wij ons op staande voet mee bezighouden! besloot Jim.

MET enkele drijvers keerde hij terug naar de plaats waar de sporen stonden en begon de oever van de rivier zorgvuldig af te zoeken. In het slijk, gedroogd en gehard door de zon, vonden zij nog andere oudere sporen en op alle sporen zag men duidelijk de reusachtige klauwen. Het geheimzinnig dier kwam dus daar drinken. Jim vond een bosje lange, sneeuwwitte haren dat aan de doornen van een struik was blijven hangen. Geen enkel roofdier had zulk een pels.

— Je vergeet de jibberen! riep Howard lachend. Het is 'echter weinig waarschijnlijk dat wij een van deze brave zoogdiers van de Pool rond een kokosnotenboom zouden zien lopen! Wij zijn dus eigenlijk verplicht te bekennen dat er hier een onbekend en reusachtig dier huist.

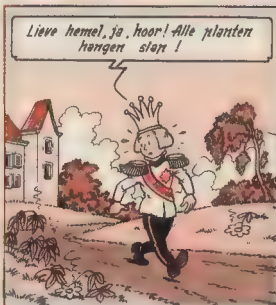
Zij drongen verder het groen in en stuitten weldra op de geraamten van talrijke grote dieren. Ze waren allemaal gedood en verblonden. Het zonderling was dat ze allen op dezelfde wijze aan hun einde gekomen waren: hun nek was met één hap van een reusachtige muil verbrijzeld of hun schedel was ingeboukt door één enkele maar vreselijke slag. Dit wees er op dat men te doen had met een buitengewoon sterk dier en zo wreed dat de drie blanken er van huiverden. De «lau» — een andere naam kenden zij immers niet voor dit geheimzinnig monster — moest dus een geweldig dier zijn en het was duidelijk dat de gevangename niet vlot zou verlopen. Jim gaf bevel het kamp op een andere plaats op te slaan. Hij wou niet dat de reuk van de mensen het dier 's nachts op afstand zou houden. Bovendien moesten zij trachten het in levende lijve te zien, want het was veel te gevaarlijk een vijand als deze aan te vallen, zonder hem eerst te hebben gezien...

Niet ver van de rivieraarm stond een baobab en de jagers besloot zich hier iedere nacht in te installeren tot het toeval de gewoonte de «lau» terugvoerde naar zijn drinkplaats. Howard verkreeg de toelating zich eveneens in de boom te komen nestelen, maar Claire moest in het kamp blijven onder de hoede van de kapitein. Het was inderdaad hoogtijd dat de jonge vrouw ultrazuip en een voorraad nieuwe krachten opdeed. De lange marsjen, de moeraskoorts, het gevaar en de voortdurende spanning, en bovendien de hitte hadden haar gezondheid ondermijnd. Ze was volledig uitgeput en graatmager. Ze beefde voortdurend en haar voeten waren opgezwollen. Alleen haar moed en haar energie hielden haar overeind.

**VOLGENDE WEEK :
OOG IN OOG MET HET MONSTER**

DE AVONTUREN VAN t PRINSKE

door WILLY VANDERSTEEN

De erfenis

De «meester» maakt Ogir die het paleis van de koning heeft van

Daar verwachtte ik me aan, oude dwaas, en ik zal je bewijzen dat ik niet zo gek ben als jij beweert!

Pak vast!

En nu moet ik vlug handelen!

Ik zal mijn genade wel kunnen kopen met alles aan de koning te vertellen, en misschien krijg ik dan nog een beloning...

Ho, dat is fijn! Een gezeld paard!

Ik mag van geluk spreken!

Hela! Niet langs daar, want langs daar zijn de klippen! Verdorie, dat paard is betoverd!

Het paard wil aan de ruiter niet gehoorzamen, en rijdt recht naar de klipkust af...

Dat paard zal me verongelukken! Ik moet er afspringen...

Verdorie! Ik had me bijna de nek gebroken!

van Tsigurd

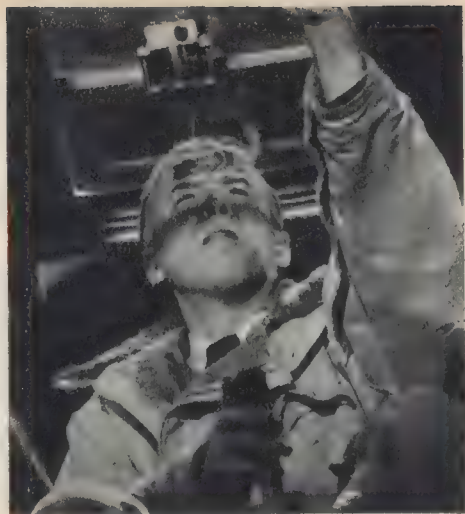
Zekst en tekeningen van F. FUNCKEN

ing ontvluchtte, strenge verwijten. Maar Ogir
ich of...

LUCHTVAAARTPIONIER LINDBERGH

VAN 1927 tot 1957 heeft de luchtvaart enorme vooruitgang gemaakt. Nochtans is de fantastische onderneming van een jongen van 24 jaar, die op 21 mei 1927 te Le Bourget bij Parijs neerstreek, niet vergeten geraakt, want hij verwezenlijkte voor het eerst de verbinding New York-Parijs in 33 uren, 30 minuten vliegen zonder tussenlanding boven de Oceaan aan boord van zijn klein eenmotorig vliegtuig de « Spirit of Saint-Louis ». In de film die we hier voor jullie resumeren in enkele foto's, heeft de Warner Bros maatschappij met een buitengewone waarachtigheid deze epische vlucht weer gerecreëerd naar de gedenkschriften van Charles Lindbergh, die thans generaal van de luchtvaart is. In deze cinemascopefilm in kleuren, die bijna 150 miljoen frank heeft gekost, vertolkte de Amerikaanse acteur James Stewart de rol van de jonge « vliegende gek », (zo noemde men Lindbergh in zijn tijd). James Stewart was het best aangewezen voor deze rol, want ook hij is generaal van de U.S. Air Force, en gelijkt fysisch tamelijk goed op de held die hij uit te beelden kreeg.

vliegtuig dat een enorm gewicht aan bezine had getankt om de transatlantische vlucht te kunnen uitvoeren. Nungesser en Coli waren in de oceaan verdwenen, maar op de morgen van 19 mei 1927, slaagde Lindbergh er in op te stijgen...

LINDBERGH zat dan alleen in zijn stuurcabine die zo klein was, dat hij er zich nauwelijks kon in bewegen. Hij bezat niet eens een radiozender, want die had men weggenomen om gewicht te winnen voor de benzine. Lindbergh vloog uren en uren lang tussen hemel en water, en had daarbij als enige gids zijn kaarten en zijn kompas. Bij regelmatige tussenpozen raadpleegde hij zijn magnetisch kompas. Aan dit kompas is een anekdote verbonden. Op 20 mei, toen Lindbergh zich klaar maakte om in zijn vliegtuig te stijgen, stelde zijn ingenieur vast dat de spiegel van het magnetisch kompas niet paste.

Hij deed dan beroep op de nieuwsgierigen die de start van het vliegtuig wilden bijwonen. Een meisje naderde, en bood haar spiegeltje uit haar handtasje aan. De ingenieur maakte dit vast met... de chewing-gum waar hij op aan het knagen was. Dit zou alleen maar een gezante anekdote geweest zijn, indien dit spiegeltje niet enkele uren later een buitengewone rol had gespeeld, want tijdens de vlucht werd Lindbergh zodanig vermoed, dat hij indommelde en zijn vliegtuig rakelings boven de golven scheerde. Plotseling deden de zonnestralen, die in zijn spiegeltje in het handtasjespiegeltje, hem wakker schieten. Hij had nog juist de tijd om zijn toestel op te richten. Het vreemdste van al is, dat beroemde vliegenier nooit het meisje heeft teruggevonden wiens spiegeltje hem het leven had gered.

PARIJS wachtte koortsachtig op de aankomst van de « Spirit of Saint-Louis ». Wanneer het vliegtuig eindelijk het vliegveld naderde, liep de menigte juichend het veld op, en droeg de vliegenier triomfelijk naar de administratiekantoren. Daar het vliegveld van Le Bourget

thans helemaal niet meer herinnert aan wat het in 1927 was, heeft men het gereconstitueerd te Guyancourt, nabij Versailles. Warner Bros engageerde 5.000 figuranten voor de landingsscènes. In het totaal werden 100 miljoen Franse franken uitgegeven voor enkele minuten film!

IN 1926 was Charles Lindbergh een jong piloot van 23 jaar, die werkte als « vliegende postbode » tussen New York en Chicago. Op zekere nacht kwam zijn vliegtuig in de mist terecht en kreeg daarna af te rekenen met een sneeuwstorm. Lindbergh werd verplicht zijn vliegtuig met zijn valscherf te verlaten. Dank zij de hulp van een boer slaagde de « vliegende postbode » er in, zijn te pletter gestorte machine terug te vinden, de postzakken te recupereren, en ze op de rug van een muilezel naar het naastbijgelegen station te vervoeren. De post was gered!

EEN entoesiast maecenas, met name Ortig, loofde een beloning van 25.000 dollar uit voor de eerste vliegenier die er zou in slagen zonder tussenlanding de verbinding New York-Parijs te verzekeren. Lindbergh trachtte de be-

langstelling te winnen van een groep zakenlieden voor zijn plan. Gedurende zestig dagen werd er dag en nacht gewerkt door een ingenieur en al de werklieden van een kleine, onbekende vliegtuigmaatschappij Ryan genaamd. Het resultaat van dit wroeten was een vliegtuig dat « Spirit of Saint-Louis » werd gedoopt. Niemand dierf hopen dat men met deze machine zo'n gevaarlijke onderneming tot een goed einde zou kunnen brengen. Wooster en Davis waren reeds omgekomen bij het opstijgen met een

DE KLEINE JUNGLE VAN HET GROENE DAL DE MELASOMA POPULI

GEDURENDE het hele mooie seizoen wonen de melasoma in de populieren. Deze mooie schildvleugelige insecten bezitten levendige rode dekschilden met een mooi zwart corsetje. De wijfjes leggen hun eieren op de bladeren. Uit deze eieren zullen larven te voorschijn komen die de bladeren afknagen tot aan de ribben. Maar eens te meer zal de onontkoombare wet van de jungle triomferen, en niets laten ontsnappen. De kleine larve die het blad waarop het geboren werd heeft verorberd, zal op haar beurt opgepeuzeld worden door de bloed-dorstige wandluis...

VOLGENDE WEEK : DE SPIN

HALLO, HALLO, HIER

Luc Varenne

DE SPROOKJESPRINS...

JE hebt misschien reeds geraden over wie ik wil spreken? Zijn ster is nu zeer jong in de hemel van de sport-rijzen. Het vorderboek achtent voor zijn entusiast supporters te weinig woorden te bevatten om de eigenschappen van hun held te omschrijven.

Jacques Anquetil is een jonge, intelligente man, goed opgevoed en steeds fair-play. Deze eigenschappen zijn tamelijk zeldzaam in de glorie van de baanrenners. Het is misschien om die reden, dat Jacques Anquetil zo snel populair is geworden. Deze Normandier (hij werd geboren te Rouen; was vroeger alleen bekend voor zijn records, o.m. dat van het uur. Heeft Anquetil immers niet het wereldrecord van Coppi neergehaald, dat sinds verrassende jaren onoverwinnelijk scheen? Wanneer hij aan tijdritten deelnam, dan blonk Anquetil steeds fel uit. Ik geloof niet, dat hij één enkele keer in deze specialiteit werd geklopt.

Vorig jaar vroeg men hem of hij deel wilde uitmaken van de Franse ploeg voor de Ronde van 1967. Anquetil heeft niet «neen» gezegd, maar onmiddellijk wilde hij zijn voorwaarden stellen. De jongeman was zich goed bewust van zijn mogelijkheden. Hij vroeg zijn vrienden om raad, en besloot zich op de grote Ronde voor te bereiden van de eerste tentakelstap af.

Ik maakte met hem kennis tijdens de jongste Parijs-Nice. Het was een «milieus», in de baanwedstrijden had hij nog nooit uitgeblonken, maar niettemin aarzelden niet om hem als favoriet voor de grote «Course au Soleil» te laten starten.

En nu de jonge en elegante Normandier de Ronde van Frankrijk heeft gewonnen, noemen onze Franse collega's hem de «Sprookjesprins». De criticiasters echter beweren, dat de Normandier buitengewoon geluk heeft gehad om deze Ronde 1967 te winnen, omdat hij alleen met renners van tweede rang had af te rekenen. Dat is ook onze opinie. Maar daar moeten we

dan toch onmiddellijk aan toevoegen, dat er in Anquetil stof zit voor een groot kampioen, en dat hij gelijk heeft gehad om gebruik te maken van de onthoudingen en de opgraven van Bobet, Gaul, Baldini, Bahamontes en andere bergkampioenen. Anquetil was niet zeer goed in de berg, eerder middelmatig... zoals de Ronde van Frankrijk zelf.

Maar meteen is hij ook verplicht om volgend jaar te bewijzen dat zijn overwinning niet alleen een gelukkig toeval was!

Anquetil, de sprookjesprins van de wielersport

FERBER

de specialist van de miniatur-
treinen opent op de

Legrandlaan, 14

een nieuw bijhuis.

Daar kun je al de modellen
vinden, waar je van droomt:

MÄRKLIN
TRIX EXPRESS
RIVAROSS
FLEISCHMANN
BILLER
REVELL
DINKY TOYS
TEKNO TOYS
MECCANO
DUX
SCHUCHO
WESA

Voor alle inlichtingen, catalogus, enz.,
schrijf nog vandaag naar

FERBER

of beter nog: breng een bezoek aan
een van de Ferberwinkels te Brussel

Sint-Jansstraat, 41

Tel.: 12.91.01 P.C.Nr 7836.70

Legrandlaan, 14

Tel.: 48.62.10

Munthofstraat, 138

Tel.: 37.65.42 P.C.Nr 7829.90

ZAL EUROPA OOK DE AZIATISCHE GRIEP BETRAPPEN ?

ERST waren het maar enkele onopgemerkte griepjes in de kraai. Daarna werden de titels steeds groter en de artikelen belangrijker. De pers maakte zich ongemakkelijk. Het bleek dat de Aziatische griepdeemte, die in het Verre Oosten woedt, Europa naderde. En het oude Europa op zekere morgen koortsachtig wakker worden! De specialisten vroegen het: de virus van deze onbekende griepsoort blijft niet stilstaan voor de grenzen.

Mel welk middel verplaatst de virus zich? Wel, de oorsprong de mens zelf voor, tegen wil en dank. De virus verspreidt zich met de trein, de boot en het vliegtuig, en kan bijgevolg de reis rond de wereld maken in minder dan twaalf dagen.

Van zo haast de mikrobe zich in onze keel heeft genesteld, wordt ons natuurlijk vervoermiddel automatisch ingeschakeld. Ons

bloed bereikt onverminderd tegenwoordig

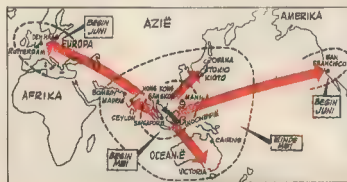
Wanneer deze tegengiften er in geslaagd zijn de virus te neutraliseren, zijn we reed de virus kan dan met ons niets meer aanvangen. Het is op dat ogenblik, dat onze buurman, of de deftige mijnheer die naast ons staat in de tram, begint te hoesten en kuppig kript en bij zichzelf tegt!

— Amaai! Ik heb het zitten! Ik heb me een griep op de hals gehaald! Waar

heb ik die toch betrapt?

Invassen trachten de specialisten, die soms zelf griep hebben, de karakteristieke eigenschappen van de ongewenste mikrobe te bepalen.

Men kan het de documenten niet kwalijk nemen dat zij die eveneens een griep hebben opgedaan, deze ongewenste bezoeker de grens hebben laten overschrijden. Maar er dient vlieg gehandeld, en zo spoedig mogelijk een afdoende geneesmiddel gevonden tegen de virus.

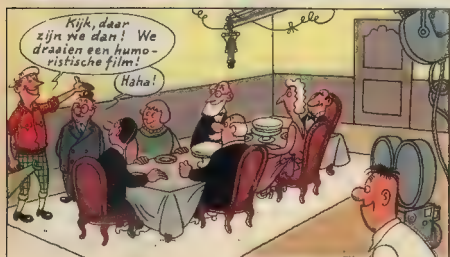

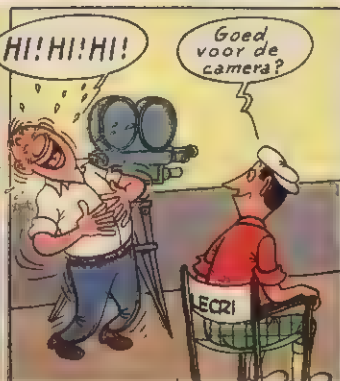
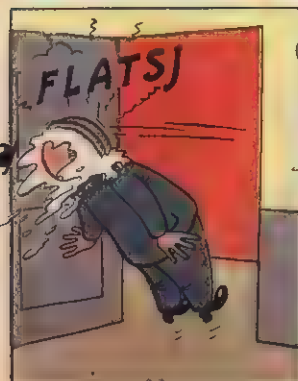
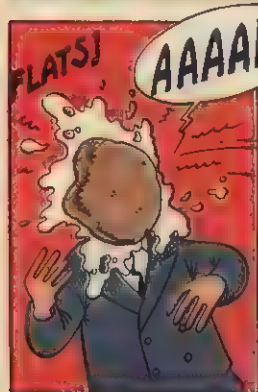
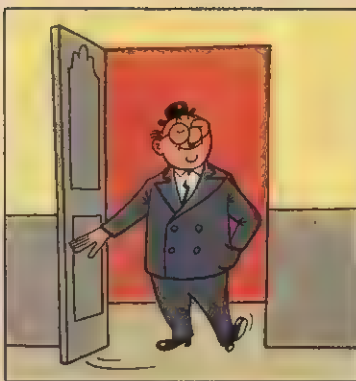
Deze kaart toont niet de data de zones die bereikt werden door de Aziatische griep.

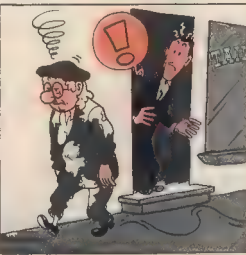
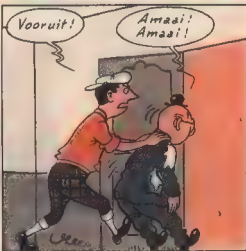
Meester Mus

FILMSTER

door BOB DE MOOR

KUIFJE MAAKTE EEN PROEFRIJ MET DE...

ID-19

De ID 19 is gebouwd en uitgerust om grote afstanden tegen een hoge snelheid en in de beste voorwaarden af te leggen.

MET mijn ID 19 «Luxe» ben ik vlug uit de verkeersopstoppingen van het stadscentrum, waar de chauffeurs voor de keuze staan de kuddie te volgen als de schapen hun herder, of akrobaat te spelen. Ik beken eerlijk dat ik een voorleider heb voor de akrobaat. Denk maar niet dat ik me niet houd aan de verkeersreglementen. Toch wel! Maar als ik een opening zie, ben ik weg en blijf niet in de rij staan.

De ID 19 bevat mij door de zachte en nauwkeurige stuurinrichting die niet hydro-pneumatisch geholpen is zoals die van de DS 19. De reprijs zijn nerveus en snel en laten toe in te halen, daar waar dit met een minder nerveuse wagen niet zou mogelijk wezen.

De ID 19 is een typische wagen om een grote afstand tegen een hoge snelheid af te leggen. Hij vreet letterlijk de kilometers, is bovendien soepel en gemakkelijk te manoeuvreren in de stad. Nog vooraleer ik uit de stad was, had

ik de gelegenheid de remmen van deze wagen te beproeven en op prijs te stellen. Zij zijn krachtig en werken progressief. Nooit wordt men naar voren geworpen, zelfs dan niet wanneer men verplicht is brutaal te remmen. De remmen zijn dezelfde als die van de DS: met remtrommels achteraan en schijven vooraan. De hefboom van de remmen is klassiek, d.w.z. hydraulisch. Die van de DS is hydro-pneumatisch. Om de DS te remmen, drukt men zacht op een klein cilindervormig metaal pedaal, die bijna niet indrukt. Bij de ID 19 integendeel is het rempedaal breed en mag men niet aanzetten er flink op te drukken.

De schakelhefboom van de versnellingsbak is aangebracht onder het stuur en gehoorzaamt aan de geringste druk. De hydro-pneumatische gangwissel van de versnellingsbak en de ontkoppeling van de DS 19 heeft dit voordeel dat men daarvoor geen enkele inspanning moet doen. Een lichte druk volstaat, maar het gaat niet zo vlug als de mechanische hefboom van de ID 19. Om deze laatste reden geeft ik de voorkeur aan de direkte gangwissel van de ID 19.

In de stad, waar men dikwijls van versnelling moet veranderen, biedt het systeem van de ID 19 alle voordelen.

De ID 19 met drie pedalen wordt bestuurd zoals een gewone klassieke wagen. Men moet dus ontkoppelen wanneer men van verandering verandert en wanneer men atopt, wat niet het geval is met de DS 19. De ID 19 is een gewinn

wagen, dat zei ik reeds, maar dan met een abnormale duurzaamheid. Inderdaad, de duurzaamheid is zo prachtig dat men het in het begin bijna niet geloven kan. Ik voel duidelijk dat je de ID 19 vertrouwen kan. Zij kleeft aan de weg! De hydro-pneumatische suspensie speelt hier een grote rol. De wielen kunnen de weg niet meer verlaten, zelfs niet wanneer er putten zijn of wanneer men over keiloppen rijdt.

Op de vrije baan bereikt ik zonder moeite de 140 km per uur en ik heb niet eens de indruk dat ik snel rijdt. Dat is een van de karakteristieken van de ID 19. De tweede versnelling gaat tot 80 km per uur. Met de derde gaat men voorbij de 110 en de vierde kan de 140 km per uur overschrijden. Wanneer men de carrosserie van de ID 19 bekijkt, merkt men duidelijk dat de wa-

gen helemaal gebouwd en uitgerust is om lange reizen te maken tegen een hoge gemiddelde snelheid. Men rijdt steeds veilig en het verbruik is niet te hoog, ongeveer 10 liter per 100 km. Dit hangt ook een beetje af van de chauffeur zelf.

Op de grote weg en rijdend met een snelheid van 100 km per uur, heb ik verschillende malen kunnen ondervinden hoe nauwkeurig en zeker de remmen werken. Ik ben er van overtuigd dat sommige automobilisten daar geen lichte van hebben. Men kan de wielen blokkeren zonder dat te

wagen afwijkt. Maar opgepast, de drukking van de bunden moet links en rechts precies veler zijn.

Het is aangenaam te zitten in de ID 19: hij is makkelijk te besturen, het dashboard is plastic

Het stuurwiel niet er een beetje onderling uit maar er zijn voordelen. De gangwissel en versnellingsbak is onder het stuur aangebracht. De cijfers duiden de positie van de verschillende versnellingen aan. Er zijn er vier plus een achteruit. Links een lichtgloot.

is modern en sober. Het handtasvakkje is dier.

Nog een eigenaardigheid: het dak is doorschijnend, d.w.z. dat het dak het zonlicht doorlaat en dat is zeer aangenaam. De verwarming is perfect, de ventilatie eveneens. Aan de twee uiteinden van het dashboard zijn luchtopeningen gemaakt. De intensiteit van de luchtvervoering kan men zelf regelen met een kleine hefboom. In de ID 19 kan de chauffeur ongehinderd naar alle kanten uitkijken en dit verhoogt zijn veiligheid.

De motor van de ID 19 en op het voorplan vóór de radiator het reservewiel

DE SPANJAARDEN HEBBEN HUN HOOFDSTAD AAN EEN VLAMING TE DANKEN

KUIFJE OP REPORTAGE

WANNEER je in Spanje reist, en je komt in aanraking met autoverkeersmenschen dan stijgt je duidelijk in hun achtting, wanneer ze vernemen dat je Vlaming bent. De Vlamingen genieten in Spanje een zeer goede faam.

Dit is vooral te danken aan de grootste Vlaming die er ooit heeft geleefd, koning Karel V, die fier zijn brieven tekende als «Karel van Gent».

Door sichts te Madrid te vestigen (en Madrid was toen een stadje zonder enige betekenis) gaf Karel V aan de Spanjaarden een nieuwe hoofdstad. Karel's zoon Philips maakte daar na van Madrid officieel de Spaanse hoofdstad.

Thans telt die tweemaal zoveel inwoners dan Brussel. Wie er voor het eerst komt, zou zich in een Zuid-Amerikaans stad kunnen waanen, want in tegenstelling met de andere grote Spaanse steden, verrijzen er te Madrid eethuizen volkenkruisers. Men kan er over zeer brede lanen rijden, en het verkeer is ergzaam in Spanje na druk als te Madrid.

Toen ik voor het eerst naar Madrid reed,

dacht ik aan een fata morgana, want na uren door een dorre woestijn te hebben gereden, uitdookte ik plots achter de top van een heuvel... een verlaten stad met metro, dubbeldekkers zoals te Londen, en nu van de rijkste muren van de wereld: het Prado, dat is heel vreemd of juist een mooi bezocht. Madrid is het Mekka van alle Spaans sprekende landen in de wereld, en er zijn heel wat van voorrechten van de Spaanse koloniën, verder Mexico, Columbia, Argentinië, Chili, Peru, Ecuador, Cuba, en talrijke andere. Het Prado verdient het koninklijk paleis, het park, de universiteitsstad en de arena van Madrid ook een bezoek. En bij het wandelen door de stad zal je meer dan eens langs de Puerta del Sol komen, een plein in het centrum van Madrid. Dat is het hart van Spanje, want in het midden van dat plein bevindt zich een steen «kilometerpaal» Nr. 0, het vertrekpunt van alle wegen naar de vier hoeken van het land.

Wie als Vlaming Madrid bezoekt, mag terecht fier gaan op het feit dat de Spanjaarden hun hoofdstad aan een Vlaming te danken hebben.

John de BRABANDER

KIEKER KAREL V

BADEN POWELL

B-P. diende achtereenvolgens in India, in Groot-Brittannië, in Afrika en in Dalmatië. Daarna keerde hij naar Afrika terug om er samen met sir Francis Scott deel te nemen aan een strafexpeditie tegen koning Prempeh. B-P. verneemt dat de koning van Bekwai de bescherming van de Britten inroept tegen Prempeh.

Indien we allemaal naar Bekwai marsjeren heeft Prempeh de kans te ontsnappen

Geef me honderd soldaten, ik ga naar de koning van Bekwai. Intussen zal je je weg voort. Wij zullen samen Prempeh aanvallen

De B-P. versprekt in de rechtsdag van de twee.

Maar, op 30 km van het dorp ..

Pas op jaar komt te hand!

Wees op je loede

1 kst van Alin Jasm
tekstschrijver kub N 1 en

Schiet niet, we zijn vrienden!

We komen van Bekwai, onze koning is in gevaar

De Ashanti hebben ons overvallen en het is 'n wonder dat wij tot hier geraakten

Ik wil thans geen strijd uitlokken. We moeten over de grens van hun land komen, zonder dat ze ons merken. We zullen ons in het woud schuil houden

Voorzichtig dringen B-P en zijn soldaten het grondgebied van de Ashanti binnen

We zijn er

Niet te vroeg!

Ik greet u grote blanke chef u bent onze vader en onze moeder. U bent groter dan de grootste bomen van het woud

Ik greet u grote chef. Hijs het vaandel, wij zullen nu den onderhandelen

De Ashanti kunnen nu ieder ogenblik aanvallen. Strijden uw ergers onder mijn bevel!

In, ze zijn te over beschikt.

De beste verdigting is de aanval. We rukken naar hamaai op. Als we de krijgers van Prempeh onderweg ontmoeten zullen ze een warme ontvangst krijgen!

Waarom werden wij niet aangevallen? Wat voert Prempeh in het schied?

De stoot van de matador

VERHAAL VAN YVES DUVAL

GEILLUSTREERD DOOR AIDANS

DE schrik is een zonderlinge ziekte en een hangerik is negen keer op tien een man die zijn eigen moed niet kent. Majoor Kellaway bekeek een ruime poos het rood goud van zijn whisky dat glansde in het licht van de lamp, trok aan zijn sigaar en vervolgde dan :

— Ik meen dat schrik meestal voortvloeit uit een minderwaardigheidscomplex. Het volstaat dat een schuw man ééns de gelegenheid krijgt zijn eigen kracht en zijn waarde te bewijzen, opdat hij voor altijd moedig zou wezen. Zekere omstandigheden kunnen een hazenhart in een leeuwenhart veranderen. Het geval van Gillespie was in dit verband karakteristiek, en daarom wil ik het je vertellen.

Het gebeurde in het jaar 1913 te Kenya, het paradijs van de jagers op grof wild. Mijn broer en ik leidden een belangrijke exportfirma en alle twee waren wij hartstochtelijke jagers. Als boekhouder hadden wij in die tijd een jongeman uit Londen. Hij heette Tony Gillespie en was het perfect type van de kantoorclerk,

uiterst beleefd en welopgevoed. Zelfs bij een hitte van 45 graden zou het niet in zijn hoofd zijn opgekomen zijn boord uit te doen. Het spreekt van zelf dat Tony Gillespie onze hartstocht en onze liefde voor het jagen niet deelde. De jacht was voor hem een wreed spel. Mijn broer en ik besloten hem toch eens mee te nemen voor een grote klopjacht. Wij meenden natuurlijk enige pret te beleven op het ogenblik dat Tony een roofdier in het vizier zou krijgen. Gillespie bekende ons, dat het idee een karabijn 375 in de hand te nemen hem koude rillingen bezorgde. Hij nam aan geen enkele sport deel, hij speelde niet eens golf. Na zijn kantooruren kon men hem steeds aantreffen met de neus in een boek en liefst van al las hij gedichten. Mijn broer Sam plaagde hem voortdurend en op zekere dag was Tony die plagerijen wellicht moe, want hij beloofde ons de volgende dag te ver-

gezellen. Wij gingen op buffeljacht langsheen de stroom.

Bij het krieken van de morgen gingen wij dus alle drie op stap. Wij droegen een Manlicher met dubbele

loop. Gillespie had ons de belofte afgedwongen dat hij niet zou moeten schieten. Veiligheidshalve hadden wij hem echter een wapen in de hand gestopt, want wanneer men op buffeljacht trekt, kan men niet voorzichtig genoeg zijn.

Wij marsjeerden drie uren en bereikten de stroom en zetten ons neer op de zachte groene helling, die de stroom van het woud scheidde, om te ontbijten. Sam en ik daalden daarna af tot vlak bij het water en verborgen ons in het riet om de buffels te verschalken, die daar hun dorst zouden komen lessen.

KOM MEE NAAR BLZ 26

Weer een nieuwe bron

KUIFJE'S BON

Daar we er te veel op uit zijn je meer mogelijkheden te bezorgen om KUIFJE'S BON te verzamelen, zijn we thans blij je te kunnen melden dat een nieuwe firma KUIFJE'S BON op haar produkten zal aanbieden, nl.

VULPENNEN

Le Tigre

Voortaan zal **LE TIGRE** bij iedere vulpen een groot aantal KUIFJE'S BON geschenken!

Na de publicatie van de AARDRIJKSKUNDE VAN EUROPA is **LE TIGRE** thans de tweede verrassing van de KUIFJE'S BON.

En de KUIFJE'S BON reserveert je nog verschillende aangename verrassingen!

KUIFJE'S BON vind je op volgende produkten:

VICTORIA PILSBERG
PALMAFINA-MATERNE
GH.MARD BORSA PANA
PROSMANS - HORTON
SKI & FRANCO-SUISSE
JUCY & WHIP-NOSTA
IOSELLI LE TIGRE

Met Kuifje's Bons kun je volgende geschenken geschenken verwerven:

- DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE: 17 reeksen beschikbaar Per reeks van 10 chromo's 50 pten
- DE AARDRIJKSKUNDE VAN EUROPA. Deel 1. 10 reeksen. Per reeks 50 pten
- BRIEFPAPIER KUIFJE. Per kist van 10 vellen en 10 omlagen 100 pten
- KUIFJE'S CHROMO'S van de Collectie «Zien en Weten». Vliegtuigen, Automobielen, Marine, Luchtachters. Per reeks van 6 prachtige chromo's 100 pten
- DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST. 12 reeksen beschikbaar. Per omlag van 5 reproducties van beroemde schilderijen 200 pten
- PORTEFOLIO KUIFJE in cuveline 200 pten
- KUIFJE'S PUZZLE in karton 200 pten
- KUIFJE'S PUZZLE in hout 500 pten

Vind je bons maar KUIFJE
Dienst T
Lombardstraat, 24.

De stoot van de matador

VERVOLG VAN BLZ 25

J ONY bleef alleen bij onze kleine tent. Wij waren slechts driehonderd meters van hem verwijderd, maar onze kleine boekhouder scheen dat alles behalve gezellig te vinden. Wij hadden hem op het hart gedrukt zich koest te houden en geen lawaai te maken. Hij was zenuwachtig en daarom stond hij voortdurend op en liep een eindje om te zien of wij nog steeds in het riet zaten.

Zo verliep er een half uur. Sam en ik, tot aan onze knieën in het water, wachtten gespannen maar rustig de komst van de buffels af. Eenklapa hoorden wij aan de rand van het woud een karakteristiek geloei. Op de top van de helling verscheen een neushoorn. Hij werd bijna onmiddellijk gevolgd door een tweede en dan kwam er een derde opduiken. Van op de plaats waar wij stonden was het onmogelijk die grote dieren neer te knallen en het was duidelijk dat zij de ongelukkige Gillespie in het oog hadden gekregen. De drie geweldige dieren stormden met het gedreun en het gezeuf van een lokomotief in de richting van onze arme Tony.

— Die is er aan! zei Sam.

Tony kon onmogelijk vluchten, want in heel de omgeving was er geen boom of geen enkele schuilplaats. Het was ook onmogelijk de drie neushoorns aeer te leggen met twee kogels. De situatie was tragisch. Bovendien moet je weten dat men een neushoorn slechts kan doden wanneer de kogel de hersenen of het hart doorboren. Je moet het dier dus achter het oor of vlak onder de schouder kunnen raken. Om juist te kunnen mikken, moet de jager schuilen van het dier staan. Wanneer de neushoorn recht op je afkomt, dan heb je als enig doel zijn machtige, gebogen kop. Zijn kop beschert zijn hart en bovendien sta je voor de gevaarlijke machtige hoorns, die een uiterst scherp wapen zijn. En toch zagen wij iets fantastisch! Gillespie, de schuchtere baas Gillespie, schouderde zijn karabijn en wachtte in koelen bloede de schok af. Gelooft me vrij, om zo iets te doen moet men een pulk jager wezen, ijverig zenu-

wen hebben en over een grote zelfzekerheid beschikken. Zonder een kreet, zonder een gebaar bleef hij gedurende vele seconden staan en mikte zorgvuldig op de neushoorn, die in het midden liep en recht op hem afkwam. Toen het dier nog op ongeveer vier meter afstand was, vuurde hij en het ongelooftige gebeurde. De grote massa zakte als door de bliksem getroffen aan de voeten van de man neer, terwijl de twee anderen, door die roerloze massa eyn in hun vaart gestuit, als dol naar de stroom toe renden.

Sam en ik stonden op zij van de dieren en het kostte ons geen moeite ieder een dier vlak achter het oor te treffen. De neushoorns stortten dood neer en wij liepen naar onze boekhouder.

— Bravo! Bravo! Hoe heb je dat klaar gespeeld!

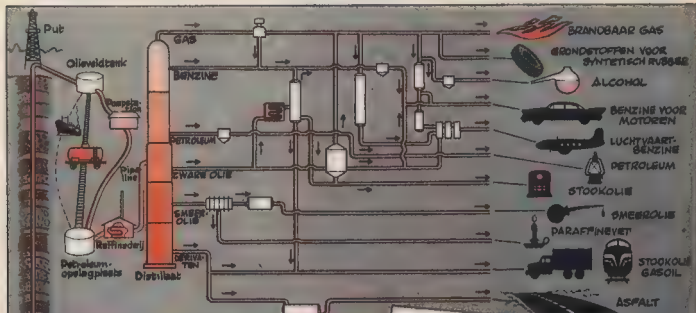
— Ik mikte zorgvuldig naar de plaats waar de hals op het lijf staat. Ik dacht dat dit de enige gevoelige plek van heel die geweldige massa was en het is gelukt.

Onze kleine Gillespie, die nooit op jacht was geweest, had de beroemde «stoot van de matador» ingewijd. Het is aldus dat men in Kenya dit schot thans nog noemt. Het vertoont inderdaad enige gelijkenis met de degenstoot, die de matador in de nek van de stier plant. Deze stoot maakt in de arena steeds een einde aan de corrida.

— Het is eigenaardig, zei Gillespie me een ogenblik na het gebeuren, ik kreeg zelfs niet de tijd schrik te hebben. Alles is zo vlug verlopen. Ik moest mij concentreren om juist te mikken op dat plekje, dat mij het ideale toescheen.

Wij hadden zo dikwijls gelachen met Gillespie en hem zo vaak geplaagd en in de grond was hij een held, een held zonder dat hij het zelf wist. Sedertdien heeft Gillespie trouwens nog dikwijls bewezen dat hij een dapper man is. Hij maakte de oorlog mee en eindigde die met de strepen van kapitein en het zo begeerde Victoria Cross.

De Petroleum

DE benzine voor motoren is maar een van de talrijke produkten die uit de petroleum worden getrokken. De benzine wordt gebruikt sinds de uitvinding van de explosiemotoren, waarmee de auto's, vliegtuigen en de meeste vliegtuigen zijn uitgerust. De benzine is een licht verdampbare vloeistof. Wanneer men de benzine wordt ze een krachtige ontmet lucht vermengt, wordt de explosiemotor ontsteekt en ploffingsstof in de explosiemotor ontsteekt een gas dat stertje veroorzaakt door de bougie, het mengsel die zich in de cilinder bevindt en de ontploffing die daardoor veroorzaakt wordt, brengt de zuiger in beweging.

UIT ruwe petroleum trekt men olie, zware olie, stookolie, dieselolie, geneeskundige olie, smeerolie, paraffineolie en pek. De meest bekende geneeskundige olie, is de vaseline. Talrijke oplossende en reinigende oliën, worden uit ruwe petroleum gehaald. Paraffinen, het bewaren van het vervaardigen van kaarsen, het bewaren van farmaceutische produkten. Smeerolie bewerkingen te laten ondergaan. Dat het Panamakanaal petroleum, want men gebruikte die voor het uitmaaken van de insecten die de Panamakanaal onveilig de werklieden. De meeste bewerkingen hadden gemaakt onder toezicht van de raffinaderijen. Hieronder staat beeld.

DE wereld wordt meer en meer aangetast door de petroleumkoorts, die zich een eeuw geleden van Pennsylvania's had meester gemaakt. Sinds de aanvang van deze eeuw, is het zwarte goud overal recht of onrechtstreeks de oorzaak van vele troebelen. De voortbrengende landen leveren in alle continenten een hevige strijd voor de suprematie op petroleumgebied, want de reserves zijn niet onuitputtelijk. Men heeft onlangs nog petroleum ontdekt in Frankrijk, Nederland en in de Sahara. Net zoals de petroleum er niet is in geslaagd om de steenkool helemaal te verdringen, zal het nog lang duren eer het uranium de petroleum zal verdrongen hebben.

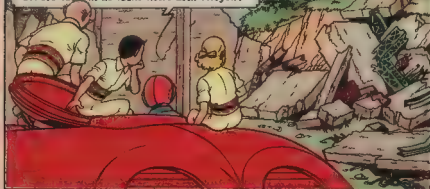
De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Onze vrienden verzamelen zich met Norihon en Muller Dumet op het terrein naar de Basis van Person, waar een verrassing wacht.

Hemel! Hier is een vreselijke ramp gebeurd!
Een ongeval dat het hele ondergrondse La-
boratorium in de lucht heeft doen vliegen!

Nee, het was geen ramp maar een bewuste vernie-
ling van de 'basis'! Ziet ge dit teken? Het betekent
dat kanalen binnen de organisatie van de Witte
Maskers ontbonden heeft. Duidelijk heeft uw ver-
wijzing de spoorzoekers op het spoor van de or-
ganisatie gebracht en hem verplicht zijn ak-
tivist te staken.

Wij weten echter waar wij hem vin-
den kunnen. We zouden graag de S.T.M.I.
aan hem afleveren en hem vergiffenis
vragen; Na al wat wij misdaan hebben

...zal het u moeilijk vallen ons
te geloven!

Muller iemand die zijn fouten
durft bekennen en berouw heeft
is een man! Vertrek, ik heb ver-
trouwen in u!

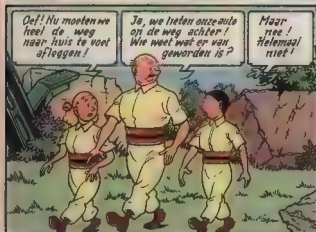
Onze vrienden zien de S.T.M.I. in de grond
verdwijnen en dat is dan ook het laat-
ste, dat zij ooit van de ondergronde
te zien kregen.

Oef! Nu moeten we
heel de weg
naar huis te voet
afleggen!

Ja, we lieten onze auto
op de weg achter!
Wie weet wat er van
geworden is?

Maar
nee!
Helemaal
niet!

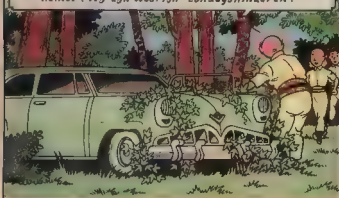
Toen ik de zit uit de
wagen ging halen,
heb ik hem eerst
een eindje in het
bos gereden! Er be-
staat veel kans dat
hij er nog staat!

Hoera! Hij staat er inderdaad
nog! Haal vlug de zitting en we
zijn er mee weg!

Na zo'n reis een auto ter beschikking bij de aan-
komst! Wij zijn waarlijk zondagskinderen!

Zeg, Suske, als ge nog eens een
wagen voor een paar maanden
in het bos laat staan, vergeet
dan niet de raampjes te sluiten, he!

EINDE

OPERATIE JUPITER

DOOR A. WEINBERG

Een vreemd verschijnsel deed de mannen, die deelnamen aan de manoeuvres van de Canadese Marine, verwonderd opkijken...

De twee mannen kunnen hun ogen bijna niet geloven wanneer ze de rode sneeuw zien noordwarrelen...

Dan heeft de zeegorvervlakte bereikt, en is in zijn automatisch bootje gekropen. Hij stelt met ontzetting vast dat de sneeuw rood is gekleurd...

En ik ben nachts niet kleuren-blind... Het betekent dat... Rode sneeuw?

Tien minuten gaan voorbij... Op de vreemdsoortige sneeuw volgt een dikke mist...

Wat mag dit wonder wel veroorzaakt hebben?

Een uur later...

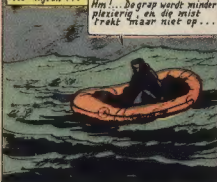

Die boot zal me niet gemakkelijk kunnen terugvinden. Als nachtelijke atmosfeer kon men moeilijk wat beter vinden...

Ik zal de kust dan maar trachten te bereiken zonder roeipaden. Om mijn rol van schipbreukeling beter te kunnen spelen, heeft men die weggenomen.

Melaas, weldra stelt Dan vast dat zijn pogingen nutteloos blijven...

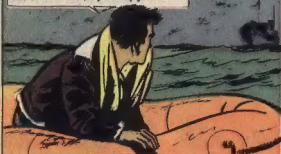
Hm... De grap wordt minder plezierig, nu die mist trekt maar niet op...

Plotseling...

? GERUCHT?

Een boot!... Snel, mijn vuurpijlen!

Een weldra wordt de dikke mist opgehelderd door twee gele vuurpijlen...

Op de boot...

Kijk! Twee vuurpijlen!... Twee gele vuurpijlen!... Alarm! We moeten de zakken in zee werpen!

En weldra werpen de twee matrozen een zak in het water...

Wat richten jullie daar uit?

Maar, kapitein, kijk zelf eens!... Gele vuurpijlen! Alarm!

Vervloekt! Het zijn de „anderen“ niet die ze afgewurd hebben, want we varen nog op enkele mijlen van de kust... Het moet een schipbreukeling zijn, of een patrouilleboot, en in dat geval...

Vooruit! En in het vervolg blijven jullie in het ruim!

Maar... De boot verdwijnt ziek!...

En ik ben er nachts zeker van dat ze mij gezien hebben!... Ze hebben zelfs licht in het water geworpen! Laat ons eens kijken wat dat „iets“ wel mag zijn!

Vreemd!... Een gummi-zak!... Zouden het levensmiddelen zijn... Dat zal ik nu wel gauw weten!

ER zijn mensen die zich ten allen prijze willen doen opmerken en die dan een origineel middel vinden om in de kraant te komen. Dit is o.m. het geval van een jonge Oostenrijker, met name Siegfried Wasilberger, die het origineel besluit heeft genomen zich van Salzburg naar Wenen te begeven. (zijnde 328 km) niet te voet, maar op zijn handen! Op de foto zien wij hem lopen toen hij reeds 28 km had afgelegd.

JACHTONGEVAL

MRS. BRADLEY is een Engelse, die in de middens van de jagers op grof wild een grote reputatie geniet, want ze mag terecht fier gaan op twintig gevelde leeuwen en op het feit dat ze niet één enkele maal werd gekwetst tijdens haar gevaarlijke jachten. Vóór enkele weken hebben de leeuwen zich echter gewroken, want Mrs. Bradley werd aan de schouder gekwetst... door een opgevalde leeuw, die van de muur van haar salon is gevallen.

EEN CHOCOLADEBAD

DE pompvaarders werden opgebeld door een chocolade-fabriek in Engeland, waar brand was uitgebroken. De pompvaarders waren verplicht door een echt chocoladebad te waden om de brandhaarden te kunnen naderen. Op bepaalde ogenblikken zonken zij tot aan de knieën in de vloeibaar geworden chocolade.

MUIZENPLAAG

DE boswachters van de Amerikaanse staat Carolina hadden vastgesteld dat de muizen de bomen beschadigden. Om deze nieuwe muizenplag te keer te gaan, hebben de boswachters beroep gedaan op scheikundigen die hen een gif hebben bezorgd dat niet fadelijk is, maar toch tamelijk hevige inwendige storingen veroorzaakt. «Zo zijn wij er van overtuigd», verklaarden de boswachters, «dat wanneer de muizen de graanjes, die van dit produkt doortrokken zijn, zullen opgegeten hebben, zich niet langer als razend op de bomen zullen werpen, want ze zullen dan wel zo slim zijn als de kinderen die van het groene fruit afblijven, nadat zij ondervonden hebben dat groen fruit huijlpijn bezorgt...»

Maak van de nood een deugd!

DE baby huilde sinds uren. De ongelukkige vader trachtte tevergeefs zijn zoon (en zichzelf) te kalmeren. Nerveus liep hij het appartement op en neer. Om twee uur 's morgens belde de huurder van de lager gelegen verdieping. De vader ging openmaken, en de buurman stond daar met een paar nieuwe schoenen in de handen.

— Nu je toch bezig bent met lopen, zou je misschien mijn nieuwe schoenen kunnen aantekken om ze soepel te lopen? vroeg de buurman met vaak in de ogen.

NIEUWS IN HET KORT

IN de Verenigde Staten verkoopt men in de warenhuizen kokers in nylon, die de heren over hun dan glijdende slingers zich aan tafel te zetten. Dit zal de plasticfabrikanten interesseren, maar de dassenfabrikanten zullen dat eerder spijtig vinden...

EEN PAK PER DAG, MAAR DAN EEN K 2000!

KEN je de «K 2000»? Wel dat is een nieuwe papiersoort waarin glas- en nylonvezels werden ingewerkt, bijgevoegd zeer soepel. De Amerikaanse fabriek die deze papiersoort op de markt brengt, is gelegen in de staat Wisconsin, en bracht dertig jaar geleden de papieren servietten en zakdoeken op de markt, die men nu gebruik mag wegwerpen. De K 2000 dient voor het vervaardigen van overalls voor mechanici, laboratoriumjassen, kle-

deren voor schilders en arbeiders uit de zware industrie. Wanneer de overall vult geworden is, wordt hij niet meer gewassen, maar eenvoudig weggeworpen, van daar wint van tijd en geld. Indien de K 2000 volledige voldoening zal schenken na de proefperiode, zal het gebruik er van op grote schaal worden verspreid.

Misschien trekken wij ooit iedere dag een nieuw kostuum aan dat we 's avonds wegwerpen.

Revell

presenteert de

EXCLUSIEVE CONCESSIE VAN CODAGO B.V.B.A. STEENWEG OP NIMOVE 375. BRUNNEN (Alleen verkoop in het groot.)

A3D SKYWARRIOR

Bombardementenverlegtuig van de Marine 900 km per uur - Flaploze vleugels, spanbreedte 366 mm, met piloot, hulp-piloot en marconist.

To bouwen 95 F.
Een van de handerlijkste modellen van REVELL.

KUIFIE 36 ★ BLZ. 31

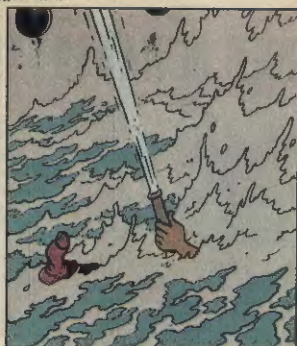
COCKES IN STOCK

DOOR
HERGE

Onze vrienden blussen de brand die aan boord van de «Ramona» is uitgebroken...

Godgeve dat wij er mee klaar komen!

Wel, en die ontploffing?... Is het voor vandaag, of voor... Maar ik zie geen rook meer aan de voorsteven!

Amaai, de brand is geblust! Rechtsomkeer, jongens! Wij keren terug!

Het vuur is... gedoofd... Een grote golf heeft mij bijna over boord geworpen...

Wat 'n geluk! Nu zullen wij die arme nikkers kunnen bevrijden, kapitein!

Je hebt gelijk, maar eerst en vooral...

... ga ik trachten de machines weer te doen draaien! Klim jij op de brug, en speel stuurman!

Een half uur later...

Hel enduivel! De «Ramona» verwijderd zich! Iemand heeft de machines weer ingeschakeld!

Oef!... Het liep niet van een leien dakje, maar alles is nu toch O.K.!

Prachtig, kapitein! En nu de negers!

Ja, maar er is hier nog iets dringender: wij moeten een radioboodschap uitzenden!

HO!